

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2015/1480 A COMISIEI

din 28 august 2015

de modificare a mai multor anexe la Directivele 2004/107/CE și 2008/50/CE ale Parlamentului European și ale Comisiei prin care se stabilesc normele privind metodele de referință, validarea datelor și amplasarea punctelor de prelevare pentru evaluarea calității aerului înconjurător

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2004/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind arsenicul, cadmiul, mercurul, nichelul și hidrocarburile aromatice policiclice în aerul înconjurător ⁽¹⁾, în special articolul 4 alineatul (15),

având în vedere Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa ⁽²⁾, în special articolul 28 alineatul (1),

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 4 alineatul (15) din Directiva 2004/107/CE, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 219/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, Comisia este împuternicită să modifice anumite dispoziții ale anexelor IV și V.
- (2) În anexa IV la Directiva 2004/107/CE sunt stabilite obiective de calitate a datelor, iar aceste obiective trebuie să fie actualizate pentru a se asigura un grad mai ridicat de claritate.
- (3) În anexa V la Directiva 2004/107/CE sunt stabilite metodele de referință pentru evaluarea concentrațiilor, iar aceste metode ar trebui să fie actualizate pentru a reflecta evoluția standardelor relevante.
- (4) În conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din Directiva 2008/50/CE, Comisia este împuternicită să modifice anumite dispoziții ale anexelor I, III, VI și IX.
- (5) În secțiunea C a anexei I la Directiva 2008/50/CE sunt stabilite criteriile de asigurare a calității pentru evaluarea calității aerului înconjurător, iar aceste criterii trebuie să fie clarificate și completate prin luarea în considerare a programelor de asigurare a calității organizate de Centrul Comun de Cercetare al Comisiei și prin introducerea obligației de a revizui sistemul de control al calității pentru a se asigura acuratețea permanentă a dispozitivelor de monitorizare.
- (6) În secțiunile C și D ale anexei III la Directiva 2008/50/CE sunt stabilite criteriile pentru amplasarea punctelor de prelevare, iar aceste criterii trebuie să fie clarificate și completate în lumina experienței dobândite în punerea în aplicare a directivei.

⁽¹⁾ JO L 23, 26.1.2005, p. 3.

⁽²⁾ JO L 152, 11.6.2008, p. 1.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 219/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 de adaptare la Decizia 1999/468/CE a Consiliului, a unor acte care fac obiectul procedurii menționate la articolul 251 din tratat, în ceea ce privește procedura de reglementare cu control – Adaptare la procedura de reglementare cu control – Partea a doua (JO L 87, 31.3.2009, p. 109).

- (7) În secțiunea A a anexei VI la Directiva 2008/50/CE sunt stabilite metodele de referință pentru măsurarea anumitor poluanți, iar aceste metode trebuie să fie adaptate având în vedere experiența dobândită în punerea în aplicare a directivei și luând în considerare cele mai recente standarde pentru prelevarea și măsurarea particulelor în suspensie.
- (8) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽¹⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, să transmită împreună cu notificarea măsurilor de transpunere unul sau mai multe documente în care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere.
- (9) Măsurile prevăzute în prezenta directivă sunt conforme cu avizul Comitetului pentru calitatea aerului înconjurător,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Anexele IV și V la Directiva 2004/107/CE se modifică în conformitate cu anexa I la prezenta directivă.

Articolul 2

Anexele I, III, VI și IX la Directiva 2008/50/CE se modifică în conformitate cu anexa II la prezenta directivă.

Articolul 3

Dispozițiile prezentei directive se citesc în coroborare cu cele ale Regulamentului (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, în special în ceea ce privește acreditarea organismelor de evaluare a conformității, și nu introduc nicio derogare sau excepție de la regulamentul menționat.

Articolul 4

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 2016. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele dispozițiilor respective.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 5

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽¹⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

Articolul 6

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 28 august 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXA I

Directiva 2004/107/CE se modifică după cum urmează:

1. În anexa IV, secțiunea I se modifică după cum urmează:

(a) tabelul se înlocuiește cu următorul tabel:

	„Benzo(a)piren	Arsenic, cadmiu și nichel	Alte hidrocarburi aromatice policiclice decât benzo(a)pirenului, mercurul gazos total	Depunerea totală
— Incertitudine				
Măsurări în punct fix și indicative	50 %	40 %	50 %	70 %
Modelare	60 %	60 %	60 %	60 %
— Colectare minimă de date	90 %	90 %	90 %	90 %
— Perioada minimă luată în considerare:				
Măsurări în punct fix ⁽¹⁾	33 %	50 %		
Măsurători indicative ⁽¹⁾ ⁽²⁾	14 %	14 %	14 %	33 %

⁽¹⁾ Distribuite pe toată perioada anului pentru a fi reprezentative pentru diferite condiții de climat și activități antropogene.

⁽²⁾ Măsurătorile indicative sunt măsurători efectuate cu regularitate redusă, dar care corespund celorlalte obiective în materie de calitate a datelor.”;

(b) la al treilea paragraf se elimină următoarea teză:

„O prelevare de probe de 24 de ore este, de asemenea, recomandată pentru măsurarea concentrațiilor de arsenic, de cadmiu și de nichel.”;

(c) după al treilea paragraf se introduce următorul text:

„Dispozițiile referitoare la mostrele individuale din paragraful precedent se aplică și în cazul arsenicului, cadmiului, nichelului și mercurului gazos total. În plus, este permisă prelevarea de subprobe din filtrele de PM₁₀ pentru colectarea metalelor în scopul unor analize ulterioare, cu condiția să existe dovezi că subproba respectivă este reprezentativă pentru ansamblu și că sensibilitatea de detectare nu este compromisă în comparație cu obiectivele relevante de calitate a datelor. Ca alternativă la prelevarea zilnică de probe, este permisă prelevarea săptămânală de metale din filtrele de PM₁₀, cu condiția ca proprietățile colectării să nu fie compromise.”

2. În anexa V, secțiunile I-IV se înlocuiesc cu următorul text:

„I. Metoda de referință pentru prelevarea de probe și analizarea arsenicului, a cadmiului și a nichelului din aerul înconjurător

Metoda de referință pentru prelevarea de probe de arsenic, cadmiu și nichel din aerul înconjurător este descrisă în standardul EN 12341:2014. Metoda de referință pentru măsurarea arsenicului, a cadmiului și a nichelului din aerul înconjurător este cea descrisă în standardul EN 14902:2005 «Calitatea aerului înconjurător. Metoda standard de măsurare a Pb, Cd, As și Ni în fracția PM₁₀ a particulelor în suspensie».

Un stat membru poate utiliza, de asemenea, orice altă metodă, în măsura în care poate demonstra că aceasta dă rezultate echivalente cu metoda menționată mai sus.

II. Metoda de referință pentru prelevarea de probe și analizarea hidrocarburilor aromatice policiclice din aerul înconjurător

Metoda de referință pentru prelevarea de probe de hidrocarburi aromatice policiclice din aerul înconjurător este descrisă în standardul EN 12341:2014. Metoda de referință pentru măsurarea benzo(a)pirenului este cea descrisă în standardul EN 15549:2008 «Calitatea aerului înconjurător. Metodă standardizată pentru măsurarea concentrației de benzo(a)piren din aerul înconjurător». În absența unei metode standardizate de CEN pentru celelalte hidrocarburi aromatice policiclice menționate la articolul 4 alineatul (8), statele membre sunt autorizate să utilizeze metode standardizate la nivel național sau metode standardizate de ISO, de exemplu, standardul ISO 12884.

Un stat membru poate utiliza, de asemenea, orice altă metodă, în măsura în care poate demonstra că aceasta dă rezultate echivalente cu metoda menționată mai sus.

III. Metoda de referință pentru prelevarea de probe și analizarea mercurului din aerul înconjurător

Metoda de referință pentru măsurarea concentrațiilor de mercur gazos total din aerul înconjurător este cea descrisă în standardul EN 15852:2010 «Calitatea aerului ambiant. Metoda standardizată pentru determinarea mercurului gazos total».

Un stat membru poate utiliza, de asemenea, orice altă metodă, în măsura în care poate demonstra că aceasta dă rezultate echivalente cu metoda menționată mai sus.

IV. Metoda de referință pentru prelevarea de probe și analizarea depunerii de arsenic, de cadmiu, de mercur, de nichel și de hidrocarburi aromatice policiclice

Metoda de referință pentru determinarea depunerii de arsenic, de cadmiu și de nichel este cea descrisă în standardul EN 15841:2009 «Calitatea aerului înconjurător. Metoda standardizată pentru determinarea conținutului de arsen, cadmiu, nichel și plumb în depuneri din atmosferă».

Metoda de referință pentru determinarea depunerilor de mercur este cea descrisă în standardul EN 15853:2010 «Calitatea aerului ambiant. Metoda standardizată pentru determinarea depunerilor de mercur».

Metoda de referință pentru determinarea depunerilor de benzo(a)piren și de alte hidrocarburi policiclice menționate la articolul 4 alineatul (8) este cea descrisă în EN 15980:2011 «Calitatea aerului. Determinarea depunerilor de benz[a]antracen, benzo[b]fluoranten, benzo[j]fluoranten, benzo[k]fluoranten, benzo[a]piren, dibenz[a,h]antracen și indeno[1,2,3-cd]piren.»

ANEXA II

Directiva 2008/50/CE se modifică după cum urmează:

1. În anexa I, secțiunea C se înlocuiește cu următorul text:

„C. Asigurarea calității pentru evaluarea calității aerului înconjurător: validarea datelor

1. Pentru a asigura acuratețea măsurătorilor și conformarea cu obiectivele de calitate a datelor prevăzute în secțiunea A, autoritățile și organismele competente corespunzătoare, desemnate în temeiul articolului 3, se asigură că:
 - (i) toate măsurătorile efectuate în legătură cu evaluarea aerului înconjurător în temeiul articolelor 6 și 9 pot fi urmărite în conformitate cu cerințele prevăzute în standardul armonizat pentru laboratoarele de încercări și etalonări;
 - (ii) instituțiile care asigură funcționarea rețelilor și a stațiilor individuale dispun de un sistem consolidat de asigurare și control al calității care prevede o întreținere periodică pentru asigurarea acurateței permanente a dispozitivelor de măsurare. Sistemul de calitate este revizuit în funcție de necesități și cel puțin o dată la cinci ani de către laboratorul național de referință competent;
 - (iii) este stabilită o procedură de asigurare a calității/de control al calității pentru procesul de colectare și raportare a datelor, iar instituțiile desemnate pentru această sarcină participă activ la programele conexe de asigurare a calității la scara Uniunii;
 - (iv) laboratoarele naționale de referință sunt desemnate de către autoritatea sau organismul competent desemnat în temeiul articolului 3 și sunt acreditate pentru metodele de referință menționate în anexa VI, cel puțin pentru poluanții ale căror concentrații depășesc pragul inferior de evaluare, în conformitate cu standardul armonizat relevant pentru laboratoarele de încercări și etalonări ale cărui referințe s-au publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în temeiul articolului 2 punctul 9 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței. Aceste laboratoare au în responsabilitatea lor și coordonarea, pe teritoriul statelor membre, a programelor de asigurare a calității la scara Uniunii care urmează să fie organizate de către Centrul Comun de Cercetare al Comisiei. De asemenea, laboratoarele coordonează la nivel național utilizarea adecvată a metodelor de referință și demonstrarea echivalenței metodelor care nu sunt de referință. Laboratoarele naționale de referință care organizează comparații între laboratoare la nivel național ar trebui să fie acreditate în conformitate cu standardul armonizat relevant și pentru testarea competenței;
 - (v) laboratoarele naționale de referință participă, cel puțin o dată la trei ani, la programele de asigurare a calității organizate la scara Uniunii de Centrul Comun de Cercetare al Comisiei. În cazul în care rezultatele acestei participări sunt nesatisfăcătoare, laboratorul național trebuie să demonstreze, la următoarea participare la comparația între laboratoare, că a adoptat măsuri de remediere satisfăcătoare și să prezinte Centrului Comun de Cercetare un raport cu privire la acestea;
 - (vi) laboratoarele naționale de referință sprijină activitățile desfășurate de rețeaua europeană a laboratoarelor naționale de referință instituită de către Comisie.
2. Toate datele raportate în temeiul articolului 27 sunt considerate valabile, cu excepția celor semnalate ca fiind provizorii.”

2. Anexa III se modifică după cum urmează:

(a) secțiunea C se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, prima și a doua liniuță se înlocuiesc cu următorul text:

„— orificiul de prelevare trebuie să fie degajat (în general, trebuie să fie liber pe un arc de cerc de cel puțin 270° sau de 180° în cazul punctelor de prelevare la aliniamentul construcției), iar debitul aerului din vecinătatea orificiului (situat, în mod normal, la câțiva metri distanță de clădiri, balcoane, copaci sau de alte obstacole și la cel puțin 0,5 m de cea mai apropiată clădire în cazul punctelor de prelevare reprezentative pentru calitatea aerului la aliniamentul construcției) nu trebuie să fie obstrucționat;

— în general, orificiul de prelevare trebuie să fie plasat la o înălțime cuprinsă între 1,5 m (zona de respirație) și 4 m deasupra solului. Amplasarea la o înălțime mai mare poate fi recomandabilă dacă stația este reprezentativă pentru o arie vastă și orice derogare ar trebui să fie susținută de o documentație exhaustivă.”;

(ii) la primul paragraf, a cincea liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„— pentru toți poluanții, sondele de prelevare a aerului din zonele cu trafic rutier se amplasează la cel puțin 25 m de extremitatea intersecțiilor majore și la cel mult 10 m de bordura trotuarului. Prin «intersecție majoră» se înțelege o intersecție care întrerupe fluxul de trafic și care cauzează emisii diferite (emisii de oprire și pornire) față de restul drumului.”;

(iii) se adaugă următorul paragraf:

„Orice abatere de la criteriile enumerate în prezenta secțiune trebuie susținută de o documentație exhaustivă urmându-se procedurile descrise în secțiunea D.”;

(b) secțiunea D se înlocuiește cu următorul text:

„D. Documentarea și revizuirea selecției siturilor

Autoritățile competente responsabile cu evaluarea calității aerului susțin cu o documentație exhaustivă, în cazul tuturor zonelor și aglomerațiilor, procedurile de alegere a amplasamentelor și înregistrează informații justificative cu privire la conceperea rețelei și la alegerea amplasării pentru toate siturile de monitorizare. Documentația respectivă include fotografiile ale împrejurimilor siturilor de monitorizare, orientate pe punctele cardinale, și hărți detaliate. În cazul în care într-o zonă sau aglomerație sunt utilizate metode suplimentare, documentația include detalii referitoare la aceste metode și informații legate de modul în care sunt îndeplinite criteriile prevăzute la articolul 7 alineatul (3). Documentația este actualizată în funcție de necesități și revizuită cel puțin o dată la cinci ani, pentru a se asigura faptul că criteriile de selecție, conceperea rețelei și amplasarea siturilor de monitorizare rămân valabile și optime în timp. Documentația este transmisă Comisiei în termen de trei luni de la momentul la care a fost solicitată.”

3. Anexa VI se modifică după cum urmează:

(a) secțiunea A se înlocuiește cu următorul text:

„A. Metode de referință pentru evaluarea concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, pulberi în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}), plumb, benzen, monoxid de carbon și ozon

1. Metoda de referință pentru măsurarea dioxidului de sulf

Metoda de referință pentru măsurarea dioxidului de sulf este cea descrisă în EN 14212:2012 «Aer înconjurător. Metodă standardizată pentru măsurarea concentrației de dioxid de sulf prin fluorescență în ultraviolet».

2. Metoda de referință pentru măsurarea dioxidului de azot și a oxizilor de azot

Metoda de referință pentru măsurarea dioxidului de azot și a oxizilor de azot este cea descrisă în EN 14211:2012 «Aer înconjurător. Metodă standardizată pentru măsurarea concentrației de dioxid de azot și monoxid de azot prin chemiluminescență».

3. Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea plumbului – nicio modificare

4. Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM₁₀

Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM₁₀ este cea descrisă în standardul EN 12341:2014 «Aer înconjurător. Metodă standardizată de măsurare gravimetrică pentru determinarea fracției masice de PM₁₀ sau PM_{2,5} a particulelor în suspensie».

5. Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM_{2,5}

Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM_{2,5} este cea descrisă în standardul EN 12341:2014 «Aer înconjurător. Metodă standardizată de măsurare gravimetrică pentru determinarea fracției masice de PM₁₀ sau PM_{2,5} a particulelor în suspensie».

6. Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea benzenului – nicio modificare

7. Metoda de referință pentru măsurarea monoxidului de carbon

Metoda de referință pentru măsurarea monoxidului de carbon este cea descrisă în standardul EN 14626:2012 «Aer înconjurător. Metodă standardizată pentru măsurarea concentrației de monoxid de carbon prin spectroscopie în infraroșu nedispersiv».

8. Metoda de referință pentru măsurarea ozonului

Metoda de referință pentru măsurarea ozonului este cea descrisă în standardul EN 14625:2012 «Aer înconjurător. Metodă standardizată pentru măsurarea concentrației de ozon prin fotometrie în ultraviolet»;

(b) secțiunea D se elimină;

(c) secțiunea E se înlocuiește cu următorul text:

„E. Pentru a demonstra că echipamentele îndeplinesc cerințele de performanță din metodele de referință enumerate în secțiunea A din prezenta anexă, autoritățile și organismele competente desemnate în temeiul articolului 3 acceptă rapoarte de încercare emise în alte state membre, cu condiția ca laboratoarele de încercări să fie acreditate conform standardului armonizat relevant privind laboratoarele de încercări și etalonări.

Rapoartele de încercare detaliate și toate rezultatele încercărilor sunt puse la dispoziția altor autorități competente sau a organismelor desemnate ale acestora. Rapoartele de încercare demonstrează că echipamentele îndeplinesc toate cerințele de performanță, inclusiv în cazul în care anumite condiții legate de mediu și de amplasament sunt specifice unui stat membru dat și nu intră în domeniul condițiilor pentru care echipamentul a fost deja testat și certificat de tip într-un alt stat membru;”.

4. În anexa IX, secțiunea A se înlocuiește cu următorul text:

„A. Numărul minim de puncte de prelevare pentru măsurarea în puncte fixe a concentrațiilor de ozon

Numărul minim de puncte de prelevare pentru măsurătorile continue în puncte fixe în vederea evaluării respectării valorilor-țintă, a obiectivelor pe termen lung și a pragurilor de informare și alertă atunci când astfel de măsurători sunt singura sursă de informare.

Populație (× 1 000)	Aglomerări ⁽¹⁾	Alte zone ⁽¹⁾	Fond rural
< 250		1	O densitate medie de 1 stație/50 000 km ² pentru totalitatea zonelor pe țară ⁽²⁾
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	1 stație suplimentară la 2 milioane de locuitori	1 stație suplimentară la 2 milioane de locuitori	

⁽¹⁾ Cel puțin 1 stație în zonele în care este probabil să se producă expunerea populației la cele mai mari concentrații de ozon. În aglomerări, cel puțin 50 % din stații trebuie să fie situate în zonele suburbane.

⁽²⁾ Se recomandă amplasarea unei stații la 25 000 km² pentru zonele cu topografie complexă.”